26/11/2020

Μητρ. Πατρών: “Ο Κύριός μας, μας ζητάει ακόμα κάποιες θυσίες”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

“Γνωρίζετε παιδιά μου, ότι δεν επαύσαμε ημέρα και νύκτα να προσευχώμεθα ενώπιον των ιερών Λειψάνων και του σταυρού του Αποστόλου μας. Γνωρίζετε ότι καθημερινώς την Θεία Λειτουργία τελούμε στο ιερό Αποστολείο του, στον ιερό δηλαδή, Ναό του. Μέσα, λοιπόν από την προσευχή και το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, είμαστε όλοι μαζί. Ουδείς απουσιάζει από την Θεία Λατρεία. Γνωρίζετε ότι είμαστε κοντά σας, προσφέροντάς σας τον Κύριόν μας, το Σώμα και το Αίμα Του, ως ζωή και ουράνια κληρονομιά” αναφέρει ο Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος στην εγκύκλιό του με την ευκαιρία της εορτής του Πολιούχου της Πάτρας, Αγίου Ανδρέα, η οποία φέτος θα τελεστεί με τις εκκλησίες κλειστές. Και προσθέτει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος: “Καθ’ όλον αυτό το στάδιο της δοκιμασίας, εις ουδένα εστερήσαμε ουδέν πνευματικόν αγαθό, παρά τα περιοριστικά μέτρα. Χρησιμοποιήσαμε και χρησιμοποιούμε το μέτρον της αγάπης η οποία ευρίσκει τρόπους να ευεργετήση τον αγαπώμενον. Ο Κύριός μας φαίνεται, ότι μας ζητάει ακόμα κάποιες θυσίες και μας δοκιμάζει στην υπομονή, στην ταπείνωση και στην αγάπη.

Εφέτος, ζητάει από μας να εορτάσωμε κατά τρόπο πρωτόγνωρο τον Άγιον Απόστολον Ανδρέα”

“Σ’ αυτή τη γιορτή ας ποθήσωμε περισσότερο ο,τι στερούμεθα˙, τον ουρανό, την Θεία Λατρεία, τον Θεό και τον Άγιο Απόστολο Ανδρέα, τους ανθρώπους. Ας αγκαλιάσωμε με το νού και την καρδιά μας τους αδελφούς μας που νοσούν και ευρίσκονται στις μονάδες εντατικής θεραπείας, η σε άλλες κλινικές των νοσοκομείων μας, τους Ιατρούς και Νοσηλευτές, που με κόπους πολλούς και αγρυπνίες στέκονται στο προσκέφαλο των ασθενών. Ας λιτανεύσωμε αντί της αισθητής κατ’ έτος λιτανείας, κατά την πανήγυρη του Αγίου Ανδρέου, αυτή μας την αγάπη και ας προσευχηθούμε για όλους τους ανθρώπους, υποσχόμενοι στον Κύριό μας ότι θα μετανοήσωμε διά τα πολλά ημών παραπτώματα. Παιδιά μου ευλογημένα, όταν με το καλό αρθούν τα περιοριστικά μέτρα, θα τιμήσωμε πανηγυρικώς τον Άγιό μας και λιτανευτικά θα τον παρακαλέσωμε να σκέπη και να φρουρή, όπως μέχρι τώρα πράττη, την πόλη του και τον Λαό του” καταλήγει η εγκύκλιος.

Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ.

Πρός
τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς καί Ἀποστολικῆς Μητροπόλεως Πατρῶν

Παιδιά μου εὐλογημένα,

Ἐν ὄψει τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἡ ὁποία ἐφέτος θά τελεσθῇ, δυστυχῶς, μέ λιτότητα καί ἁπλότητα, ἕνεκα τῶν ὑφισταμένων μέτρων καί τῆς δοκιμασίας, τήν ὁποίαν, κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ Θεός, ἐπέτρεψε δι’ ἡμᾶς, αἰσθάνομαι ἐπιτακτική τήν ἀνάγκη νά ἐπικοινωνήσω μαζί σας καί νά σᾶς ἀπευθύνω λόγον ἀγάπης καί παραμυθίας.
Ἀγάπης, ὡς πνευματικός σας πατήρ, ἀφοῦ ἡ καρδία τοῦ ποιμένος φλέγεται ἐξ’ ἀγάπης πρός τό ποίμνιό του, πρός τά τέκνα του, ἡ ὁποία ἀγάπη, ὡς στοργή καί ὡς θυσιαστική προσφορά ἐμπνέεται ἀπό τήν ἀγάπη του καί τήν κοινωνία μέ τόν Οὐράνιο Πατέρα μας. Καθ’ ἡμέραν αὐτή ἡ ἀγάπη κατακαίει τό εἶναι μου, τήν σκέψη μου, τήν καρδία μου, τήν ὕπαρξή μου ὁλόκληρη καί μοῦ δίδῃ τήν δύναμη, νά μή δίδω τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὕπνον καί τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, γιά τά παιδιά μου, γιά τήν κατά Θεόν εὐτυχία τους καί τήν ἐν γένει χαρά καί εὐφροσύνη τους.
Αὐτή ἡ ἀγάπη κάποιες στιγμές ἐξέρχεται ὡς λάβα ἡφαιστείου ἐκ τῆς καρδίας μου, κυρίως, κατά τίς μεγάλες ἡμέρες καί εὐφρόσυνες ἑορτές ὅπως εἶναι ἡ πασνεβάσμιος ἑορτή τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἱδρυτοῦ καί

προστάτου τῆς τῶν Πατρέων Ἐκκλησίας.
Αὐτή ἡ λάβα τροφοδοτεῖται ἀπό τήν βαθυτάτη προσευχή πρός τόν Θεό γιά ὑγιεία καί ἀγαλλίαση καί πνευματική εὐφροσύνη καί ἀπόλαυση πάντων τῶν ἀγαθῶν τά ὁποῖα προέρχονται παρά τοῦ Πατρός τῶν φώτων.
Αὐτή ἡ ἀγάπη μέ κάνει νά σκέπτωμαι νυχθημερόν τό τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου ρῆμα καί νά προσπαθῶ ὅλῃ ψυχῇ καί διανοίᾳ, ὅλαις δυνάμεσι νά τό κάμω πράξη. «Τίς ἀσθενεῖ καί οὐκ ἀσθενῶ, τίς σκανδαλίζεται καί οὐκ ἐγώ πυροῦμαι;»(πρ. Κορινθ, Β, 29)
Εἶναι βεβαιωμένο, παιδιά μου ἀγαπητά καί περιπόθητα, ὅτι ὅταν πλέῃ κανείς σ' αὐτό τό πέλαγος τῆς ἀγάπης, μέ τίς ὅποιες δυσκολίες καί τούς τόσους σταυρούς, αἰσθάνεται ὅτι ζεῖ πραγματικά καί ὅτι δέν εἶναι ἁπλῶς μιά βιολογική ὕπαρξη.
Αὐτό ὑπαγορεύει ἡ διδασκαλία καί ἡ ἐπί τοῦ σταυροῦ θυσία τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου πρός τόν Ἐπίσκοπο, πρός τόν ἱερό Κλῆρο καί τόν εὐσεβῆ Λαό τῆς Ἐκκλησίας μας.
Αὐτή ἡ ἀγάπη τοῦ Ἐπισκόπου σας, ἰδιαίτερα σήμερα θά ἐκφρασθῇ ὡς παραμυθία, ὡς παρηγορία δηλαδή πρός τά πονεμένα παιδιά του, τά ὁποῖα εἰδικά ἐφέτος δέν μποροῦν πανηγυρικά καί πανευφρόσυνα νά τιμήσουν τόν Πρωταπόστολο καί Πρωτόκλητο μαθητή καί μιμητή τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος, Ἀνδρέαν τόν ἀοίδιμον. Γνωρίζω τόν πόνο σας, γνωρίζω τήν ἐσωτερική σας ὀδύνη, γνωρίζω τά δάκρυά σας, ἀκούω τόν ἐσωτερικό σπαραγμό σας καί μέ ραγισμένη ἀπό τόν δικό μου πόνο τήν καρδία μου, προσπαθῶ νά σταθῶ ὀρθιος, ἵνα μή παρασύρω τά τέκνα μου εἰς περισσήν λύπην ἕνεκα τῆς ἰδικῆς μου βαθυτάτης ὀδύνης.
Ποσάκις ἐθρήνησα μυστικῶς, παιδιά μου εὐλογημένα, καθ' ὅλον αὐτό τό διάστημα, ποσάκις ἠγρύπνησα τοῦ Κυρίου δεόμενος, ποσάκις ἐπί ὥρας τό, πῶς καί διατί ἐσκεπτόμουν καί ποσάκις ἀδύναμον τόν ἑαυτό μου συνέλαβα ἐνώπιον τῆς, ὑπό τοῦ Θεοῦ ἐπιτραπείσης φοβερᾶς ὀδύνης, τῆς ψυχοσωματικῆς κοπώσεως καί τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, τήν ὥρα πού ἐψέλιζα μέ ὅση δύναμη μοῦ εἶχε ἀπομείνει τό «Πάτερ, ἀπελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τό ποτήριον τοῦτο» (Ματθ, 26,39). Ἐκείνη τήν ὥρα ἔβλεπα ὅτι δύναμιν ἐλάμβανα ἀκούοντας Τόν εἰς τόν κῆπον τῶν ἐλαιῶν, προσευχόμενον πρό τοῦ πάθους Κύριόν μας νά λέγῃ, «πλήν οὐχ ὡς ἐγώ θέλω Πάτερ, ἀλλ΄ ὡς Σύ» (Ματθ, 26,39).
Ἀλλά καί ἄλλος πειρασμός ἔκαιε, τήν ὥρα τοῦ πόνου τά σωθικά μου. Ὡς νά ἤκουα φωνάς μυρίας νά φθάνουν εἰς τά ὦτα μου: « Μήπως ἐσύ ἔφταιξες γιά τήν δοκιμασία...;»
Ἐκείνη τήν ὥραν ὅμως τῆς ἀπελπισίας, μιλῶ διά τήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία, ἐκείνη τήν ὥρα ἤκουα καί ἀκούω φωνῆς πατρικῆς ἄνωθεν μαρτυρούσης «Οὐ μή σέ ἀνῶ, οὐδ' οὐ μή σέ ἐγκαταλείπω»(πρ. Ἑβρ, 13,5) καί πάλιν «ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδίστασας;».(Ματθ, 14,31)
Μέ τήν δύναμη λοιπόν, αὐτῆς τῆς φωνῆς τῆς ἄνωθεν μαρτυρούσης τοῦ οὐρανίου Πατρός τήν ἀγάπην καί τήν βεβαιότητητα τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς «μαρτυρικῆς γῆς»,

τῆς ἐρήμου καί ἀβάτου καί ἀνύδρου εἰς τήν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἀπευθύνομαι πρός ἐσᾶς τά πνευματικά μου παιδιά, τόν Λαό τοῦ Θεοῦ, τόν κλῆρο τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Παιδιά μου, γνωρίζω τήν εὐσέβειά σας, γνωρίζω τήν πρός τόν Θεόν ἀγάπη σας, γνωρίζω τά βαθύτατα αἰσθήματα τῆς εὐλαβείας σας πρός τόν ἅγιον Ἀπόστολον Ἀνδρέα καί διά τοῦτο, κατανοῶ τόν πόνο σας καί τήν βαθειά σας, ἀνθρωπίνως, θλίψη γιά τό ὅτι δέν θά ἑορτάσωμε μέ τήν λαμπρότητα πού ἑορτάζομε πάντοτε τόν Ἅγιό μας. Κατανοῶ τό παράπονό σας καί τίς ποικίλες ἐξ' ἀγάπης πρός τόν Θεόν καί τιμῆς πρός τόν Ἅγιον Ἀνδρέα, ἀντιδράσεις σας. Καί ὅσον οἱ ὧρες τῆς ἑορτῆς πλησιάζουν αἰσθάνομαι τά δάκρυά σας νά κυλοῦν ἀπό τά μάτια σας καί νά αὐλακώνουν τά ἀγγελόμορφα πρόσωπά σας.

Αὐτά τά δάκρυα καί τόν πόνο σας τά πῆρα ἤδη καί τά μετέφερα στόν Ἅγιο μας καί τά ἕνωσα μέ τά δικά μου δάκρυα καί ἀντί ἀνθέων τά ἀπόθεσα στόν τάφο του καί ἔβρεξα τήν ἁγία του Κάρα καί τόν σταυρό τοῦ μαρτυρίου του καί τόν ἱκέτευσα νά μεσιτεύσῃ καί νά πρεσβεύσῃ πρός Κύριον, ὥστε νά μᾶς ἐλεήσῃ καί νά μᾶς σώσῃ ἐκ τῆς δικαίας Αὐτοῦ ἀπειλῆς καί τῆς δοκιμασίας, τήν ὁποίαν ἐξ' αἰτίας, δυστυχῶς τῶν ἁμαρτιῶν μας, ὑφιστάμεθα.

Γνωρίζετε παιδιά μου, ὅτι δέν ἐπαύσαμε ἡμέρα καί νύκτα νά προσευχώμεθα ἐνώπιον τῶν ἱερῶν Λειψάνων καί τοῦ σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου μας. Γνωρίζετε ὅτι καθημερινῶς τήν Θεία Λειτουργία τελοῦμε στό ἱερό Ἀποστολεῖο του, στόν ἱερό δηλαδή, Ναό του. Μέσα, λοιπόν ἀπό τήν προσευχή καί τό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, εἴμαστε ὅλοι μαζί. Οὐδείς ἀπουσιάζει ἀπό τήν Θεία Λατρεία. Γνωρίζετε ὅτι εἴμαστε κοντά σας, προσφέροντάς σας τόν Κύριόν μας, τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του, ὡς ζωή καί οὐράνια κληρονομιά. Καθ' ὅλον αὐτό τό στάδιο τῆς δοκιμασίας, εἰς οὐδένα ἐστερήσαμε οὐδέν πνευματικόν ἀγαθό, παρά τά περιοριστικά μέτρα. Χρησιμοποιήσαμε καί χρησιμοποιοῦμε τό μέτρον τῆς ἀγάπης ἡ ὁποία εὑρίσκει τρόπους νά εὐεργετήσῃ τόν ἀγαπώμενον.

Ὁ Κύριός μας φαίνεται, ὅτι μᾶς ζητάει ἀκόμα κάποιες θυσίες καί μᾶς δοκιμάζει στήν ὑπομονή, στήν ταπείνωση καί στήν ἀγάπη.

Ἐφέτος, ζητάει ἀπό μᾶς νά ἑορτάσωμε κατά τρόπο πρωτόγνωρο τόν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἀνδρέα. Ἦδη ὁ ἱερώτατος μαθητής, κρατώντας τόν Σταυρό του, ἔφθασε ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Κυρίου καί παρακαλεῖ νά τελειώσῃ ἡ ὀδύνη τῆς ψυχῆς μας. Πόσο θά κρατήσῃ ἡ δυσκολία; Πόσο ἡ ἀσθένεια; Πόσο ἡ δοκιμασία;

Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, ὁ διάδοχος τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου στόν θρόνο τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, ἤδη μᾶς παρηγορεῖ: «νεφύδριον ἐστι καί θᾶττον παρελεύσεται».

Κάνετε τόν ἐφετινό ἑορτασμό ὑπόθεση βαθειᾶς ἐσωτερικῆς περισυλλογῆς, προσευχῆς καί κατανύξεως καί ἑνώσατε ἀπό ἐκεῖ πού θά εὑρίσκεσθε τήν προσευχή σας, μέ τήν ἰδική μας πού θά προσφέρεται στόν Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καί ἐνώπιον τοῦ φρικτοῦ Θυσιαστηρίου. Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀνδρέας θά εἶναι στό

σπίτι σας, στό τραπέζι σας, γιατί δέν ἐλειψε ποτέ ἀπό τήν καρδιά σας.
Μακάρι νά μποροῦσα καί ἐγώ νά δῶ τά πρόσωπά σας μέ τά αἰσθητά μου μάτια, τήν ὥρα πού θά λειτουργῶ, ὅπως, εὐτυχῶς, ἕνεκα τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ, μέσῳ τῶν συγχρόνων μέσων δύνασθε νά βλέπετε ἐσεῖς τό πρόσωπό μου, συμμετέχοντες προσευχητικά, ἀπ' ὅπου καί ἂν εὑρίσκεσθε, στήν Θεία Λατρεία. Ὅμως εἶστε στίς ἱερές Λατρευτικές συνάξεις ὅλοι μαζί μου καί θά εἶσθε ὅλοι παρόντες νοερῶς κατά τήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου μας καί θά ἀτενίζω τά πολυαγαπημένα εἰς ἐμέ πρόσωπά σας μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς, μέ τά πνευματικά μου μάτια ἐνώπιόν μου.
Σ' αὐτή τή γιορτή ἂς ποθήσωμε περισσότερο ὅ,τι στερούμεθα˙, τόν οὐρανό, τήν Θεία Λατρεία, τόν Θεό καί τόν Ἅγιο Ἀπόστολο Ἀνδρέα, τούς ἀνθρώπους. Ἂς ἀγκαλιάσωμε μέ τό νοῦ καί τήν καρδιά μας τούς ἀδελφούς μας πού νοσοῦν καί εὑρίσκονται στίς μονάδες ἐντατικῆς θεραπείας, ἢ σέ ἄλλες κλινικές τῶν νοσοκομείων μας, τούς Ἰατρούς καί Νοσηλευτές, πού μέ κόπους πολλούς καί ἀγρυπνίες στέκονται στό προσκέφαλο τῶν ἀσθενῶν. Ἂς λιτανεύσωμε ἀντί τῆς αἰσθητῆς κατ' ἔτος λιτανείας, κατά τήν πανήγυρη τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, αὐτή μας τήν ἀγάπη καί ἂς προσευχηθοῦμε γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὑποσχόμενοι στόν Κύριό μας ὅτι θά μετανοήσωμε διά τά πολλά ἡμῶν παραπτώματα.
Παιδιά μου εὐλογημένα, ὅταν μέ τό καλό ἀρθοῦν τά περιοριστικά μέτρα, θά τιμήσωμε πανηγυρικῶς τόν Ἅγιό μας καί λιτανευτικά θά τόν παρακαλέσωμε νά σκέπῃ καί νά φρουρῇ, ὅπως μέχρι τώρα πράττῃ, τήν πόλη του καί τόν Λαό του.
Μέ πατρικές εὐχές καί εὐλογίες.
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
+Ο ΠΑΤΡΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ